

Motion till riksdagen

1988/89:So34

av Birthe Sörestedt m.fl. (s)

med anledning av prop. 1988/89:130 om
socialstyrelsens framtida roll, uppgifter och
inriktning.

I propositionen redovisas att frågan om socialstyrelsens socialarbetare i Köpenhamn skall beredas ytterligare inom regeringskansliet.

Vi vill, med hänvisning till den utvärdering av socialarbetarens verksamhet som det nordiska kontaktmannanorganet för narkotikafrågor gjort, instämna i deras bedömning av behovet av fortsatt verksamhet.

Den svenska socialarbetarverksamheten sker i nära samarbete med de övriga nordiska länderna. Sedan 1971 har socialarbetarna varit till hjälp och stöd för socialt utslagna, psykiskt sjuka och missbrukande svenskar som sökt sig till Köpenhamn. Narkotikahandeln, olika typer av prostitution, och nu även HIV/aids-problemen, är mera utbredda där än i Sverige. Myten om Christiania och möjligheterna till inköp av droger lockar alltså svenska ungdomar att söka sig till Köpenhamn.

Behovet av aktivt uppsökande arbete bland utsatta svenska ungdomar har ökat, och problemen förefaller i dag svårare och mer sammansatta. Under år 1988 hade socialarbetarna kontakt med 629 personer från 15 års ålder och upp i medelåldern. Ungefär hälften kom från Storstockhomsområdet. Göteborgsregionen och Mellansverige var också rikt representerade, medan påfallande få kom från Skåne.

Den nordiska konventionen om social trygghet tillämpas ofta inte när det gäller dessa människor. De faller i stället under den danska utlänningslagen, vilket innebär att de utvisas. Detta kräver ett bra samarbete med den svenska socialtjänsten i berörda kommuner för att hitta varaktiga lösningar så att klienterna inte återvänder till Köpenhamn. Ett nära samarbete sker också med skyddskonsulenter, behandlingsinstitutioner och naturligtvis också med klienternas anhöriga.

Att socialarbetarna är statliga tjänstemän och i formell mening en underavdelning inom ambassaden innebär betydliga fördelar i kontakterna med danska myndigheter, främst polis och fångvård, samt vid s.k. transiteringsärenden.

Socialarbetarna har hela Sverige som sitt arbetsfält. Det har i den praktiska verksamheten visat sig att anknytningen till socialstyrelsen på många sätt varit ändamålsenlig, bl a genom att ge verksamheten tyngd i landets kommuner.

En regelbunden informationsverksamhet sker mellan socialstyrelsen och de svenska socialarbetare som är stationerade i Köpenhamn. Detta är en

tillgång för bägge parter. På socialstyrelsen finns också en speciell kontaktman som har möjlighet att kontinuerligt följa arbetet. Verksamheten måste också i fortsättningen ske i nära samarbete med socialstyrelsens experter på socialtjänst-, narkotika- och ungdomsfrågor. Att avbryta en fungerande verksamhet genom att flytta huvudmannaskapet till en annan myndighet vore olyckligt. För en fungerande verksamhet är det därför angeläget att socialstyrelsen förblir huvudman.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av en fortsatt verksamhet med svenska socialarbetare i Köpenhamn,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om huvudmannaskapet för verksamheten i Köpenhamn.

Stockholm den 18 april 1989

Birthe Sörestedt (s)

Eva Johansson (s)

Ulla-Britt Åbark (s)